

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. gegužės 4 d.**

„Ieškinys dėl panaikinimo — ERPF — Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 41 straipsnio 3 dalis —
Atsisakymas finansuoti didelės apimties projektą — Už projekto įgyvendinimą atsakinga įmonė —
Tiesioginės sąsajos nebuvimas — Nepriimtinumai“

Byloje T-512/14

Green Source Poland sp. z o.o., įsteigta Varšuvoje (Lenkija), atstovaujama advokatų M. Merola ir
L. Armati,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, iš pradžių atstovaujamą M. Clausen ir B.-R. Killmann, vėliau – M. Killmann ir
R. Lyal,

atsakovę,

dėl pagal SESV 263 straipsnį pateikto prašymo panaikinti 2014 m. balandžio 7 d. Komisijos sprendimą
C(2014) 2289 *final*, kuriuo atsisakoma iš Europos regioninės plėtros fondo (ERPF) finansuoti didelės
apimties projektą „Novatoriškos biokomponentų, skirtų biodegalams gaminti, gamybos technologijos
įgijimas ir naudojimas“, kuris yra Lenkijoje vykdomos veiklos programos „Novatoriška ekonomika“,
skirtos struktūrinei paramai siekiant konvergencijos tikslo, dalis,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. van der Woude, teisėjai I. Ulloa Rubio ir A. Marcoulli (pranešėja),

posėdžio sekretorius P. Cullen, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. lapkričio 24 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2007 m. spalio 1 d. Sprendimu C(2007) 4562 Europos Komisija patvirtino veiksmų programą „Novatoriška ekonomika“, kurią Lenkijos Respublika pateikė pagal 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1083/2006, nustatančio bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo bei panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1260/1999 (OL L 210, 2006, p. 25), 32 straipsnį.
- 2 Iš ieškinio matyti, kad po to, kai buvo priimtos veiksmų programos „Novatoriška ekonomika“ nacionalinės įgyvendinimo nuostatos, 2008 m. gegužės 12 d. ieškovė *Green Source Poland sp. z o.o.*, Lenkijos bendrovė, kuri yra privatinės teisės subjektas ir kuri 2004 m. įsteigta turint vienintelį tikslą – pastatyti ir eksploatuoti bioetanolio gamyklą Lenkijoje, pateikė Lenkijos valdžios institucijoms prašymą subsidijuoti projektą „Novatoriškos biokomponentų, skirtų biodegalams gaminti, gamybos technologijos įgijimas ir naudojimas“ (toliau – projektas) ir kad 2012 m. balandžio 25 d. Lenkijos valdžios institucijos ir ieškovė pasirašė sutartį dėl subsidijų skyrimo minėtam projektui įgyvendinti pagal veiksmų programą „Novatoriška ekonomika“ (toliau – sutartis).
- 3 Iš sutarties matyti, kad subsidiją, skirtą daliai reikalavimus atitinkančių nagrinėjamo didelės apimties projekto išlaidų finansuoti, finansavo Lenkijos Respublika; 85 % išlaidų turėjo būti dengiamos iš Europos regioninės plėtros fondo (ERPF), o 15 % – iš valstybės lėšų (žr. sutarties 1 straipsnio 4 dalį). Taip pat, be kita ko, buvo numatyta, kad jei Komisija atsisakytų skirti lėšų pagal Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 3 dalį, sutartis nustotų galioti tą dieną, kai naudos gavėjui būtų pranešta apie Komisijos sprendimą (žr. sutarties 5 straipsnio 24 dalį), ir kad tokiu atveju naudos gavėjas turėtų grąžinti visas Lenkijos valdžios institucijų jau sumokėtas lėšas ar jų dalį (žr. sutarties 5 straipsnio 26 dalį).
- 4 2012 m. rugsėjo 10 d. pagal Reglamento Nr. 1083/2006 39–41 straipsnius Lenkijos Respublika pateikė Komisijai prašymą skirti projektui finansavimą iš ERPF. Prašyme skirti finansavimą, kurį Lenkijos Respublika pateikė pagal 2006 m. gruodžio 8 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1828/2006, nustatančio Įgyvendinimo reglamento Nr. 1083/2006 ir Europos Parlamento bei Tarybos reglamento (EB) Nr. 1080/2006 dėl ERPF įgyvendinimo taisyklės (OL L 371, 2006, p. 1), XXII priedą, Lenkijos regioninės plėtros ministerija yra įvardyta kaip „už prašymą atsakinga institucija“, o ieškovė – kaip „už projekto įgyvendinimą atsakinga organizacija (naudos gavėja)“.
- 5 2012 m. lapkričio 27 d. laiške, skirtame Lenkijos Respublikai, Komisija išreiškė abejonių dėl galimybės patvirtinti, kad projektas finansuojamas iš ERPF, atsižvelgiant, be kita ko, į tam tikras problemas, susijusias su teisės aktų biodegalų srityje peržiūra, į tai, kad projektas yra nepakankamai novatoriškas, informacijos trūkumą galimybių tyrime ir valstybės pagalbą, ir paprašė Lenkijos Respublikos apsvaistyti galimybę atšauti projektą ir prireikus pateikti papildomos informacijos.
- 6 2013 m. sausio 25 d. laiške Lenkijos Respublika atsakė į Komisijos pastabas, pateikdama, be kita ko, dokumentą su ieškovės atsakymais į Komisijos klausimus.
- 7 2013 m. gegužės 6 d. laiške, skirtame Lenkijos Respublikai, Komisija dar kartą išreiškė poziciją, kad projektas neatitinka tam tikrų Reglamento Nr. 1083/2006 40 straipsnyje nustatytų sąlygų, atsižvelgiant į tai, kad jis yra nepakankamai novatoriškas, abejones jo ekonominiu gyvybingumu ir tai, kad poveikio aplinkai vertinime nėra tam tikros informacijos.
- 8 2013 m. liepos 5 d. laiške Lenkijos Respublika atsakė į Komisijos pastabas, pateikdama dokumentą su ieškovės atsakymais į Komisijos klausimus.

- 9 Ieškovės prašymu 2013 m. liepos 17 d. buvo surengtas ieškovės atstovų ir Komisijos tarnybų susitikimas Briuselyje (Belgija).
- 10 2013 m. liepos 24 d. laiške, skirtame Lenkijos Respublikai, Komisija patvirtino savo poziciją, kad projektas neatitinka tam tikrų Reglamento Nr. 1083/2006 40 straipsnyje nustatytų sąlygų, atsižvelgiant į tai, kad jis yra nepakankamai novatoriškas, abejones jo ekonominiu gyvybingumu, jo įtaką aplinkai ir suderinamumą su Europos Sąjungos aplinkos apsaugos politika, ir paprašė Lenkijos Respublikos pateikti pastabas, patikslindama, kad jei jos vertinimas pasitvirtintų, ji priimtų neigiamą sprendimą dėl projekto.
- 11 2013 m. rugsėjo 24 d. laiške Lenkijos Respublika atsakė į Komisijos pastabas, pateikdama dokumentą su ieškovės atsakymais į Komisijos klausimus.
- 12 2014 m. balandžio 7 d., remdamasi Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 3 dalimi, Komisija priėmė Sprendimą C(2014) 2289 *final* (toliau – ginčijamas sprendimas), kuriuo ji atsisakė skirti finansavimą projektui (1 straipsnis). Ginčijamame sprendime nurodyta, kad bet kokios su projektu susijusios išlaidos, nurodytos išlaidų ataskaitoje, patvirtintoje prieš priimant sprendimą, turi būti pakoreguotos vėlesnėje išlaidų ataskaitoje (2 straipsnis). Ginčijamas sprendimas skirtas Lenkijos Respublikai (3 straipsnis).

Procesas ir šalių reikalavimai

- 13 Ieškovė šiuo ieškiniu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2014 m. birželio 26 d.) Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 14 Atskiru dokumentu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2014 m. spalio 2 d., Komisija, remdamasi Bendrojo Teismo procedūros reglamento 130 straipsnio 1 dalimi, pateikė nepriimtiniu grindžiamą prieštaravimą, prašydama:
 - atmesti ieškinį kaip nepriimtina,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 15 2014 m. lapkričio 21 d. ieškovė Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė pastabas dėl nepriimtiniu grindžiamo prieštaravimo, prašydama:
 - atmesti Komisijos pastabas ir pripažinti ieškinį priimtinu,
 - nustatyti terminą, per kurį Komisija turi pateikti atsiliepimą dėl esmės,
 - priteisti iš Komisijos su šiuo proceso etapu susijusias bylinėjimosi išlaidas.
- 16 2015 m. kovo 25 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) nutartimi buvo nutarta dėl nepriimtiniu grindžiamo prieštaravimo spręsti bylą nagrinėjant iš esmės ir atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.
- 17 2015 m. gegužės 7 d. Komisija Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė atsiliepimą į ieškinį, prašydama:
 - pripažinti ieškinį nepriimtinu,

- nepatenkinus šio reikalavimo, atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 18 2015 m. liepos 3 d. ieškovė Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė dubliką, o 2015 m. rugsėjo 22 d. Komisija Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė tripliką.
- 19 2015 m. lapkričio 12 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu ieškovė paprašė surengti posėdį.
- 20 2015 m. gruodžio 14 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu Komisija paprašė šią bylą sujungti su byla, užregistruota numeriu T-403/15, *JYSK / Komisija*. 2016 m. sausio 6 d. ieškovė pateikė pastabas dėl prašymo sujungti bylas. 2016 m. kovo 18 d. nutartimi Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininkas nutarė nesujungti šių dviejų bylų šiuo proceso etapu.
- 21 Šalys buvo išklaustytos ir atsakė į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus per 2016 m. lapkričio 24 d. posėdį.

Dėl teisės

Pirminės pastabos

- 22 Reikia priminti, kad, remiantis SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa, kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali pirmoje ir antroje šio straipsnio pastraipose numatytomis sąlygomis pateikti ieškinį dėl jam skirtų sprendimų arba sprendimų, kurie, nors ir priimti kaip reglamentai ar sprendimai, skirti kitiems asmenims, yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susiję, taip pat dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, kurie tiesiogiai su juo susiję ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių.
- 23 Be to, pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją ieškinį dėl panaikinimo galima pareikšti tik dėl aktų ar sprendimų, sukeliančių privalomų teisinių padarinių, kurie gali turėti įtakos ieškovo interesams, reikšmingai pakeisdami jo teisinę padėtį (šiuo klausimu žr. 1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 9 punktą ir 2016 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Mallis ir kt. / Komisija ir ECB*, C-105/15 P–C-109/15 P, EU:C:2016:702, 51 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 24 Nagrinėjamu atveju neginčytina, kad, pirma, ginčijamas sprendimas nėra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, ir, antra, apie jį Komisija pranešė Lenkijos Respublikai, todėl ieškovė negali būti laikoma šio sprendimo adresate, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.
- 25 Tokiomis aplinkybėmis reikia išsiaiškinti, ar ieškovė turi teisę pareikšti ieškinį dėl minėto sprendimo panaikinimo motyvuodama tuo, kad ji yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijusi.

Dėl tiesioginės sąsajos su ieškove

- 26 Pateikdama nepriimtinau grindžiamą prieštaravimą Komisija, be kita ko, teigia, kad ginčijamas sprendimas nėra tiesiogiai susijęs su ieškove. Iš esmės ji tvirtina, kad sprendimas suteikti ar atsisakyti suteikti, kaip šiuo atveju, finansavimą iš ERPF didelės apimties projektui yra skirtas tik atitinkamai valstybei narei ir kad šis sprendimas nesukelia tiesioginių teisinių padarinių ieškovei.
- 27 Ieškovė nesutinka su Komisijos argumentais.

- 28 Dublike ieškovė tvirtina, kad ginčijamas sprendimas su ja susijęs, nes jame, pirma, ji įvardyta kaip „pareiškėja“ ir, antra, dėl jo ji tiesiogiai ir nedelsiant netenka finansinių išteklių, reikalingų projektui įgyvendinti, todėl jai užkertamas kelias jį tęsti ir ji turi padengti nuostolius, atsiradusius dėl jau patirtų išlaidų. Ieškovė priduria, kad prašyme skirti finansavimą ji įvardyta kaip „įmonė, atsakinga už projekto įgyvendinimą, ir kaip naudos gavėja“.
- 29 Pastabose dėl nepriimtimumu grindžiamo prieštaravimo, pirma, ieškovė tvirtina, kad Komisija remiasi pernelyg formaliu jurisprudencijos aiškinimu ir neatsižvelgia į ekonominius ir faktinius nagrinėjamo atvejo veiksnius. Konkrečiai, ieškovė teigia, kad iš bylos medžiagos matyti, jog projektas nebūtų gyvybingas be Sąjungos lėšų, ir kad Lenkijos Respublika nenorėjo suteikti papildomų lėšų. Ieškovė taip pat nesutinka su Komisijos teiginiu, kad sprendimas jai neužkerta kelio ieškoti alternatyvaus finansavimo, nes šis teiginys prieštarauja viešosios paramos regioninei plėtrai sistemos logikai, grindžiamai skatinamuoju subsidijų poveikiu.
- 30 Antra, ieškovė, primindama su pagalba plėtrai susijusią jurisprudenciją, kurioje pripažįstama tiesioginė sąsaja tuo atveju, kai adresatų galimybė netaikyti Sąjungos priemonės yra grynai teorinė ir kai nėra abejonių dėl jų ketinimo veikti pagal ją, tvirtina, kad Lenkijos Respublikos galimybė netaikyti ginčijamo sprendimo yra grynai teorinė. Ji teigia, kad iš bylos medžiagos matyti, jog Lenkijos valdžios institucijos, pareiškdamos, kad neketina toliau finansuoti projekto, ir subsidijų sutartyje įtvirtindamos sutarties nutraukimo sąlygą, perkėlė ieškovei ginčijamo sprendimo teisinius padarinius; ši sutartis daro jai tiesioginį poveikį ir nesuteikia valstybei narei diskrecijos. Ieškovė priduria, jog kadangi Komisija turi plačią diskreciją pagal Reglamento Nr. 1083/2006 39–41 straipsnius, jei finansinės paramos gavėjo ieškinys būtų nepriimtinas, Komisija būtų atleista nuo atsakomybės, nes valstybė narė paprastai sutinka su sprendimu, atsisako projekto (kuriuo ji nėra tiesiogiai suinteresuota) ir naudoja išteklius kitiems projektams.
- 31 Trečia, ieškovė teigia, kad nagrinėjamas atvejis skiriasi nuo atvejų, apie kuriuos kalbama jurisprudencijoje dėl Komisijos sprendimų, kuriais sumažinama pagalba arba sustabdomas jos teikimas nustačius pažeidimą, padarytą administruojant lėšas. Anot ieškovės, tais atvejais atsakomybė rinktis, įgyvendinti ir kontroliuoti intervencines priemones tenka valstybėms narėms, o didelės apimties projektams reikia individualaus išankstinio Komisijos patvirtinimo; tai pašalina valstybės narės atsakomybę rinktis ar patvirtinti projektus – ji veikia kaip paprasčiausia tarpininkė ir nėra suinteresuota ginčyti Komisijos sprendimo, nes jai nekyla jokios teisinės rizikos bendrovės naudos gavėjos atžvilgiu. Taigi ši bendrovė pagali pateikti skundo prieš valstybę narę, nes atsisakymui finansuoti netaikoma valstybės narės kontrolė ir tai yra savaiminė Komisijos sprendimo, kuriuo tiesiogiai suinteresuotas naudos gavėjas, pasekmė. Galiausiai ieškovė nurodo, kad tokį požiūrį Bendrasis Teismas patvirtino 1994 m. gegužės 19 d. Sprendime *Consortio gruppo di azione locale „Murgia Messapica“ / Komisija* (T-465/93, EU:T:1994:56), kurio faktinės ir teisinės aplinkybės atitinka jos situaciją.
- 32 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, jog sąlyga, kad sprendimas, dėl kurio reiškiamas ieškinys, turi būti tiesiogiai susijęs su fiziniu ar juridiniu asmeniu, įvykdoma tik tuomet, kai tenkinami du kumuliaciniai kriterijai, t. y. ginčijama Sąjungos priemonė, pirma, daro tiesioginį poveikį individualaus asmens teisei padėčiai ir, antra, nepalieka diskrecijos jos adresatams, atsakingiems už jos įgyvendinimą, kuris vyksta grynai automatiškai ir išplaukia tik iš Sąjungos teisės normų, netaikant tarpinių taisyklių (žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Komisija / Ente per le Ville Vesuviane* ir *Ente per le Ville Vesuviane / Komisija*, C-445/07 P ir C-455/07 P, EU:C:2009:529, 45 punktą ir nurodytą jurisprudenciją ir 2013 m. liepos 9 d. Nutarties *Regione Puglia / Komisija*, C-586/11 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:459, 31 punktą ir nurodytą jurisprudenciją). Antrasis kriterijus, susijęs su atitinkamos valstybės narės diskrecijos neturėjimu, taip pat įvykdomas, kai jos galimybė nevykdyti Sąjungos teisės akto yra grynai teorinė ir nekyla jokių abejonių dėl jos noro veikti laikantis šio akto (žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Komisija / Ente per le Ville Vesuviane* ir *Ente per le Ville Vesuviane / Komisija*,

C-445/07 P ir C-455/07 P, EU:C:2009:529, 46 punktą ir nurodytą jurisprudenciją ir 2011 m. kovo 3 d. Sprendimo *Caixa Geral de Depósitos / Komisija*, T-401/07, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:72, 61 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

33 Todėl reikia išsiaiškinti, ar nagrinėjamu atveju yra įvykdyti šie du kriterijai.

Dėl pirmojo tiesioginės sąsajos kriterijaus

34 Kiek tai susiję su pirmuoju tiesioginės sąsajos kriterijumi, minėtu šio sprendimo 32 punkte, pirma, reikia pažymėti, kad, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1083/2006 14 straipsnio 1 dalį, struktūriniams fondams skirtas Sąjungos biudžetas vykdomas valstybių narių ir Komisijos pasidalijamojo valdymo sąlygomis. 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012, p. 1) 59 straipsnyje numatyta, kad kai Komisija vykdo biudžetą pasidalijamojo valdymo būdu, biudžeto vykdymo užduotys pavedamos valstybėms narėms. Konkrečiai kalbant, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 966/2012 180 straipsnį, projektų, finansuojamų iš pasidalijamojo valdymo būdu valdomų fondų, valdymą, atranką ir auditą reglamentuoja reglamentai, susiję su šiais fondais, t. y. kiek tai susiję su ERPF, 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1080/2006 dėl ERPF ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1783/1999 (OL L 210, 2006, p. 1) ir Reglamentas Nr. 1083/2006.

35 Antra, dėl šios priežasties siekiant nustatyti ginčijamo sprendimo teisinį poveikį reikia atsižvelgti į teisės aktus, reglamentuojančius, be kita ko, projektų, visų pirma didelės apimties, finansuojamų iš ERPF, atranką.

36 Iš reikšmingų Reglamento Nr. 1083/2006 nuostatų matyti, kad:

- struktūrinių fondų tikslų siekiama Komisijai ir kiekvienai valstybei narei glaudžiai bendradarbiaujant (tai vadinama partneryste) (žr. Reglamento Nr. 1083/2006 11 straipsnio 1 dalį);
- fondų lėšos naudojamos papildant nacionalinius veiksmus ir jomis negali būti pakeistos valstybių narių struktūrinės išlaidos (žr. Reglamento Nr. 1083/2006 9 straipsnio 1 dalį ir 15 straipsnio 1 dalį);
- kiekviena valstybė narė pateikia Komisijai nacionalinę bendrąją strategiją, kuria užtikrina, kad fondų parama atitiktų Sąjungos strategines gaires dėl sanglaudos, ir kuri yra referencinė priemonė rengiant programas fondų paramai gauti (žr. Reglamento Nr. 1083/2006 27 straipsnio 1 ir 2 dalis),
- kiekvienoje valstybėje narėje fondų veikla vykdoma įgyvendinant valstybėje narėje priimtas veiksmų programas, kurios pateiktos Komisijai įvertinti ir patvirtinti (žr. Reglamento Nr. 1083/2006 32 straipsnio 1–5 dalis),
- valstybės narės yra atsakingos už veiksmų programų valdymą ir kontrolę ir šiuo tikslu, be kita ko, skiria vadovaujančiąją instituciją, tvirtinančiąją instituciją ir prireikus tarpines įstaigas visoms jų užduotims ar jų daliai atlikti, taip pat audito instituciją (žr. Reglamento Nr. 1083/2006 58 straipsnį, 59 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 70 straipsnio 1 dalį). Vadovaujanti institucija yra atsakinga už veiksmų programos valdymą ir vykdymą ir, be kita ko, „užtikrina, kad veiksmai finansavimui būtų atrinkti vadovaujantis veiksmų programai taikytiniais kriterijais ir kad visą jų įgyvendinimo laikotarpį jie atitiktų galiojančias [Sąjungos] ir nacionalines taisykles“ (žr. Reglamento Nr. 1083/2006 60 straipsnio a punktą);

- valstybės narės įsteigia kiekvienos veiksmų programos stebėsenos komitetą, kuris įsitikina veiksmų programos įgyvendinimo efektyvumu ir kokybe, visų pirma nagrinėdamas ir patvirtindamas finansuojamų veiksmų atrankos kriterijus (žr. Reglamento Nr. 1083/2006 63 ir 65 straipsnius);
- kiekvieną operaciją, t. y. projektą ar projektų grupę, kuriais siekiama veiksmų programos tikslų, atranka vadovaujanti institucija pagal stebėsenos komiteto nustatytus kriterijus (žr. Reglamento Nr. 1083/2006 2 straipsnio 2 punktą),
- jei valstybė narė atranka didelės apimties projektą, t. y. „išlaidas, susijusias su veiksmu, susidedančiu iš eilės darbų, veiklos arba paslaugų, skirtų atlikti nedalomą tiksliai nustatyto ekonominio arba techninio pobūdžio uždavinį, kuriuo siekiama aiškiai nustatytą tikslų, o bendros išlaidos viršija 50 mln. EUR“ (žr. Reglamento Nr. 1083/2006 39 straipsnį), ir jį įtraukia į veiklos programą siekdama jį finansuoti iš ERPF, ji turi patvirtinti Komisija, kad būtų įvertintas jo tikslas ir poveikis, taip pat numatomas Sąjungos išteklių naudojimas (žr. Reglamento Nr. 1083/2006 49 konstatuojamąją dalį):
 - šiuo tikslu valstybė narė ar jos vadovaujanti institucija pateikia Komisijai didelės apimties projektą perduodama Reglamento Nr. 1083/2006 40 straipsnyje nurodytą informaciją (žr. šio reglamento 41 straipsnio 1 dalį);
 - valstybė narė ar vadovaujanti institucija pateikia pagalbos prašymą laikydamosi prašymų pateikimo tvarkos (jos pavadinamas „Didelės apimties projektai. Prašymas patvirtinti finansavimą pagal Reglamento <...> Nr. 1083/2006 39–41 straipsnius“), numatytos Reglamento Nr. 1828/2006 XX–XXII prieduose (žr. šio reglamento 40 straipsnio 2 dalies e punktą ir 3 dalį);
 - remdamasi šiame prašyme nurodyta informacija Komisija įvertina didelės apimties projekto atitiktį atitinkamos veiksmų programos ar programų prioritetams, jo indėlį siekiant šių prioritetų tikslų ir jo suderinamumą su kitomis Sąjungos politikos kryptimis (žr. Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 1 dalį);
 - su sąlyga, kad prašymas pateiktas pagal žr. Reglamento Nr. 1083/2006 40 straipsnį, Komisija priima sprendimą kuo greičiau ir ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo didelės apimties projekto pateikimo (žr. Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalį);
 - Komisijos sprendime, kai jis teigiamas, apibrėžiamas fizinis projekto objektas, suma, kuriai taikoma prioritetinei kryptčiai tenkančio bendro finansavimo norma, ir finansinės paramos iš fondų planas (žr. Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalį);
 - jei Komisija atsisako didelės apimties projektui skirti finansinę paramą, ji praneša valstybei narei atsisakymo priežastis (žr. Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 3 dalį);
 - jei Komisija atsisako didelės apimties projektui skirti finansinę paramą, o valstybė narė jau yra įtraukusi su šiuo projektu susijusius mokėjimus į Komisijai pateiktą išlaidų ataskaitą, išlaidų ataskaita, parengta po to, kai buvo priimtas sprendimas atsisakyti skirti finansinę paramą, turi būti atitinkamai ištaisyta (žr. Reglamento Nr. 1083/2006 78 straipsnio 4 dalį).

³⁷ Iš visų šių nuostatų matyti, kad operacijos, kuriomis Komisija vertina ir patvirtina arba nepatvirtina valstybei narei finansinės paramos iš ERPF skyrimą didelės apimties projektui, yra vykdomos tik atsižvelgiant į Komisijos ir valstybių narių tarpusavio santykius (pagal analogiją žr. 2012 m. kovo 6 d. Nutarties *Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development / Komisija*, T-453/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2012:106, 46 punktą).

- 38 Iš šio sprendimo 36 punkte primintų nuostatų matyti, kad būtent valstybė narė yra atsakinga už operacijų, finansuojamų iš ERPF, įskaitant didelės apimties projektus, atranką, kad valstybė narė, atrinkusi didelės apimties projektą tam, kad būtų skirtas finansavimas iš ERPF pagal veiksmų programą, turi pateikti Komisijai prašymą dėl patvirtinimo, kuriame nurodoma su juo susijusi informacija, ir prireikus ją papildyti, kad būtent remdamasi šiuo prašymu Komisija vertina didelės apimties projektą, kad vertinimo išvadas Komisija pateikia tik valstybei narei ir kad jei Komisija atsisako suteikti finansinę paramą didelės apimties projektui, valstybė narė turi ištaisyti Komisijai jau pateiktas išlaidų ataskaitas, kuriose buvo nurodytos su minėtu didelės apimties projektu susijusios išlaidos. Taigi būtent atitinkamai valstybei narei Komisija suteikia arba atsisako suteikti finansinę paramą iš ERPF, skirtą didelės apimties projektui. Todėl atitinkama valstybė narė yra teisės į atitinkamą Sąjungos finansinę paramą turėtoja (pagal analogiją žr. 2016 m. birželio 9 d. Nutarties *IREPA / Komisija ir Audito Rūmai*, T-825/14, nepaskelbta Rink., EU:T:2016:345, 38 punktą).
- 39 Ši išvada atitinka tai, kad pagal jurisprudenciją parama iš ERPF yra numatyta kaip Komisijos ir valstybės narės tarpusavio santykių sistema (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 3 d. Sprendimo *Caixa General de Depósitos / Komisija*, T-401/07, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:72, 69 punktą).
- 40 Trečia, reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją tai, kad sprendime skirti Sąjungos finansinę paramą iš ERPF subjektas yra paskirtas institucija, atsakinga už projektų vykdymą, nereiškia, kad pats šis subjektas yra teisės į šią paramą turėtojas. Taip pat dėl to, kad subjektas paminėtas kaip institucija, atsakinga už prašymą suteikti finansinę paramą, jis neįgyja tiesioginės sąsajos su Sąjungos parama. Be to, aplinkybė, kad subjektas yra paskirtas finansinės paramos gavėju, nereiškia, kad jis yra teisės į šią paramą turėtojas. Būtent valstybė narė, kaip sprendimo skirti finansinę paramą iš ERPF adresatė, turi būti laikoma teisės į šią paramą turėtoja (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Komisija / Ente per le Ville Vesuviane ir Ente per le Ville Vesuviane / Komisija*, C-445/07 P ir C-455/07 P, EU:C:2009:529, 47–54 punktus ir nurodytą jurisprudenciją ir 2011 m. rugsėjo 14 d. Nutarties *Regione Puglia / Komisija*, T-84/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2011:468, 30 punktą ir nurodytą jurisprudenciją; pagal analogiją taip pat žr. 2015 m. gegužės 21 d. Nutarties *APRAM / Komisija*, T-403/13, nepaskelbta Rink., EU:T:2015:317, 36 ir 62 punktus ir nurodytą jurisprudenciją ir 2016 m. birželio 9 d. Nutarties *IREPA / Komisija ir Audito Rūmai*, T-825/14, nepaskelbta Rink., EU:T:2016:345, 38–40 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).
- 41 Iš šio sprendimo 40 punkte minėtos jurisprudencijos matyti, kad nagrinėjamu atveju būtent Lenkijos Respublika, o ne ieškovė turi būti laikoma teisės į paramą iš ERPF, skirtą projektui, turėtoja.
- 42 Ketvirta, reikia priminti, kad nagrinėjamu atveju, remiantis šio sprendimo 36 punkte primintomis nuostatomis, iš tiesų būtent Lenkijos Respublika 2012 m. rugsėjo 10 d. pateikė Komisijai prašymą skirti projektui finansinę paramą iš ERPF (žr. šio sprendimo 4 punktą).
- 43 Be to, ginčijamame sprendime Komisija atsisakė suteikti minėtą finansinę paramą Lenkijos Respublikai (žr. šio sprendimo 12 punktą). Pirma, ginčijamo sprendimo 3 straipsnyje Lenkijos Respublika įvardyta kaip vienintelė šio sprendimo adresatė. Antra, kadangi ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje atsisakoma suteikti finansavimą iš ERPF, Lenkijos Respublika neteko galimybės iš ERPF lėšų padengti galimai patirtų išlaidų, susijusių su projektu. Dėl šios aplinkybės ginčijamo sprendimo 2 straipsniu Lenkijos Respublika įpareigota ištaisyti informaciją apie su projektu susijusias išlaidas, kurią ji jau buvo pateikusi Komisijai išlaidų ataskaitoje, parengtoje prieš priimant minėtą sprendimą.
- 44 Todėl remiantis ginčijamu sprendimu būtent Lenkijos Respublika neteko projektui finansinės paramos iš ERPF ir turi ištaisyti informaciją apie su projektu susijusias išlaidas, kuri jau buvo pateikta Komisijai.
- 45 Tokiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad ginčijamas sprendimas neturi poveikio ieškovės teisei padėčiai, todėl nagrinėjamu atveju netenkinamas tiesioginės sąsajos pirmas kriterijus.
- 46 Šios išvados nepaneigia ieškovės nurodyti argumentai.

- 47 Pirma, tai, kad ieškovė padėjo Lenkijos valdžios institucijoms rengti atsakymus į Komisijos laiškus ir prašė surengti susitikimą su Komisijos tarnybomis, kuriame ji dalyvavo, neįrodo, kad ginčijamas sprendimas turi tiesioginę sąsają su ieškove, nes tokia sąsaja gali būti nustatyta tik tuo atveju, kai ginčijamas aktas daro tiesioginį poveikį ieškovo teisinei padėčiai netaikant kitų tarpinių taisyklių (šiuo klausimu žr. 2010 m. spalio 5 d. Nutarties *Provincie Groningen ir Provincie Drenthe / Komisija*, T-69/09, nepaskelbta Rink., EU:T:2010:423, 51 ir 52 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).
- 48 Antra, ieškovės nurodyta aplinkybė, kad ginčijamo sprendimo 6, 15 ir 17 konstatuojamosiose dalyse apie ją kalbama kaip apie „pareiškėją“ (tai neabejotinai yra klaida), o Lenkijos Respublikos pateiktoje prašymo formoje ji įvardyta kaip „už projekto įgyvendinimą atsakinga organizacija (naudos gavėja)“ (prašymo formos A.2.1 skirsnis) ir apie ją kalbama projekto aprašyme (prašymo formos B.1.2 skirsnis), nereiškia, kad ji tiesiogiai susijusi su finansine parama iš ERPF ar kad ji yra teisės į minėtą paramą turėtoja (pagal analogiją žr. 2008 m. rugsėjo 25 d. Nutarties *Regione Siciliana / Komisija*, T-363/03, nepaskelbta Rink., EU:T:2008:403, 25 punktą ir 2011 m. rugsėjo 14 d. Nutarties *Regione Puglia / Komisija*, T-84/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2011:468, 34 punktą).
- 49 Trečia, ieškovė tvirtina, kad šio sprendimo 40 punkte priminta jurisprudencija netaikoma šiuo atveju, nes toje jurisprudencijoje, susijusioje su paramos sumažinimo, panaikinimo ar nutraukimo bylomis, atsakomybė atrinkti, įgyvendinti ir kontroliuoti projektus teko valstybėms narėms, nes Komisija šiais klausimais nepriėmė jokių sprendimų. Ji teigia, kad didelės apimties projektų atveju, kaip šioje byloje, yra priešingai – valstybė narė veikia kaip „paprasčiausia tarpininkė“ ir nėra atsakinga už projektų pasirinkimą ar tvirtinimą – ši atsakomybė tenka tik Komisijai. Taigi ji negali pateikti skundo prieš valstybę narę.
- 50 Su šiais argumentais negalima sutikti.
- 51 Visų pirma reikia pažymėti, kad šio sprendimo 40 punkte nurodyta jurisprudencija susijusi tiek su operacijomis, kurios nėra didelės apimties projektai, tiek konkrečiai su didelės apimties projektais (2006 m. gegužės 2 d. Sprendimo *Regione Siciliana / Komisija*, C-417/04 P, EU:C:2006:282, 1 punktas; 2004 m. liepos 8 d. Nutarties *Regione Siciliana / Komisija*, T-341/02, EU:T:2004:228, 16 punktas ir 2008 m. rugsėjo 25 d. Nutarties *Regione Siciliana / Komisija*, T-363/03, nepaskelbta Rink., EU:T:2008:403, 1 ir 4 punktai).
- 52 Toliau, priešingai, nei teigia ieškovė, iš Reglamento Nr. 1083/2006 nuostatų, primintų šio sprendimo 36 punkte, matyti, kad būtent valstybės narės yra atsakingos už operacijų, įskaitant didelės apimties projektus, atranką. Komisija neatlieka didelės apimties projektų, kuriuos nacionalinėms valdžios institucijoms siūlo pareiškėjai, atrankos, o tik valstybėms narėms įvertina, be kita ko, didelės apimties projektų, kuriuos nacionalinės valdžios institucijos jau pasirinko ir jai perdavė, kad būtų patvirtinta arba nepatvirtinta finansinė parama iš ERPF, suderinamumą ir indėlį (kaip tai suprantama pagal šio reglamento 41 straipsnio 2 dalį).
- 53 1994 m. gegužės 19 d. Sprendime *Consorzio gruppo di azione locale „Murgia Messapica“ / Komisija* (T-465/93, EU:T:1994:56) šiuo klausimu pateiktų motyvų, kuriais remiasi ieškovė, negalima taikyti šioje byloje. Viena vertus, reikia pažymėti, kad to sprendimo 25 ir 26 punktuose Bendrasis Teismas savo analizėje didžiausią dėmesį skyrė ieškovės konkrečios sąsajos sąlygai, o dėl tiesioginės sąsajos tik pažymėjo, kad ginčijamas sprendimas toje byloje darė tiesioginį teisinį poveikį ieškovei, kitoms nacionalinėms ar Sąjungos institucijoms nesiimant veiksmų. Kita vertus, iš šioje byloje taikomo Komunikato valstybėms narėms, nustatančio gaires visuotinėms integruotoms dotacijoms, kurioms valstybės narės kviečiamos teikti pasiūlymus pagal Bendrijos iniciatyvą dėl kaimo plėtros (OL C 73, 1991, p. 33), 6 punkto matyti, kad „vietinės grupės“, kurioms skiriama subsidija, buvo „atrenkamos pagal Komisijos ir valstybių narių partnerystės principą atsižvelgiant į platesnius valstybių narių pasiūlymus“. Iš minėto sprendimo matyti, kad Italijos valdžios institucijos Komisijai pateikė daug projektų, o ši kai kuriuos pasirinko (1994 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Consorzio gruppo di azione*

locale „Murgia Messapica“ / Komisija, T-465/93, EU:T:1994:56, 5–12 punktai). Nagrinėjamu atveju, kaip pažymėta šio sprendimo 52 punkte, projektą atranką vykdo ne Komisija, o vien nacionalinės valdžios institucijos.

- 54 Be to, kadangi šio sprendimo 40 punkte nurodyta jurisprudencija buvo suformuota byloje, kuriose parama iš ERPF buvo suteikta valstybei narei, o paskui buvo sumažinta ar net panaikinta, ji juo labiau yra reikšminga tuo atveju, kai parama iš ERPF dar nebuvo suteikta valstybei narei, taigi kai sąsaja tarp subjekto, įvardyto kaip atsakingo už projekto įgyvendinimą, atsakingo už prašymą ar kaip paramos gavėjo, ir paramos iš ERPF yra dar labiau netiesioginė.
- 55 Galiausiai, kalbant apie ieškovės argumentą, kad ši jurisprudencija netaikytina šioje byloje, nes ieškovė negali pateikti skundo prieš valstybę narę, todėl turi būti laikoma, kad ginčijamas sprendimas su ja tiesiogiai susijęs, reikia priminti, jog nors individualiems asmenims turi būti užtikrinta veiksminga teisminė jų teisių, kylančių iš Sąjungos teisinės sistemos, apsauga, vis dėlto, remiantis teise į tokią apsaugą, negalima kvestionuoti SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nustatytų sąlygų. Pagal suformuotą jurisprudenciją fizinių ar juridinių asmenų, kurie dėl SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytų priimtumo sąlygų negali tiesiogiai ginčyti tokių Sąjungos aktų kaip ginčijamas sprendimas, teisminė apsauga turi būti veiksmingai užtikrinta suteikiant teisę pareikšti ieškinį nacionaliniuose teismuose. Šie teismai, laikydami SESV 4 straipsnyje įtvirtinto lojalios bendradarbiavimo principo, vidaus procedūros normas, reglamentuojančias teisę pareikšti ieškinį, turi aiškinti ir taikyti kiek įmanoma taip, kad minėti asmenys galėtų teisme ginčyti bet kurio sprendimo ar bet kurios kitos nacionalinės priemonės, susijusios su Sąjungos akto, kaip antai nagrinėjamo šioje byloje, taikymu jiems, teisėtumą, remdamiesi tuo, kad toks Sąjungos aktas negalioja, ir prašydami šių teismų šiuo aspektu pateikti prejudicinius klausimus Teisingumo Teismui (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Komisija / Ente per le Ville Vesuviane* ir *Ente per le Ville Vesuviane / Komisija, C-445/07 P* ir *C-455/07 P, EU:C:2009:529, 65 ir 66 punktus* ir nurodytą jurisprudenciją ir 2016 m. birželio 9 d. Nutarties *IREPA / Komisija ir Audito Rūmai, T-825/14, nepaskelbta Rink., EU:T:2016:345, 48 ir 49 punktus* ir nurodytą jurisprudenciją).
- 56 Nagrinėjamu atveju laikydamosi taikytinos nacionalinės teisės ieškovė galėjo, be kita ko, kompetentingame nacionaliniame teisme užginčyti sutarties nutraukimą ar Lenkijos valdžios institucijų pagal tą sutartį pateiktą reikalavimą grąžinti lėšas, remdamasi ginčijamo sprendimo, dėl kurio buvo pateikti šie reikalavimai, negaliojimu. Taip ieškovė būtų galėjusi paskatinti nacionalinį teismą kreiptis į Teisingumo Teismą su prejudiciniais klausimais dėl ginčijamo sprendimo galiojimo.
- 57 Bet kuriuo atveju svarbu pabrėžti, kad veiksmingos teisminės apsaugos reikalavimas negali lemti SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nustatytos tiesioginės sąsajos sąlygos atmetimo (žr. 2016 m. birželio 9 d. Nutarties *IREPA / Komisija ir Audito Rūmai, T-825/14, nepaskelbta Rink., EU:T:2016:345, 50 punktą* ir nurodytą jurisprudenciją).
- 58 Ketvirta, tariamos neigiamos aplinkybės, kuriomis remiasi ieškovė, t. y. išteklių, reikalingų projektui įgyvendinti, netekimas, negalėjimas tęsti projekto ir pareiga padengti nuostolius, atsiradusius dėl jau patirtų išlaidų, darant prielaidą, kad jos nustatytos, neišplaukia nei iš paties ginčijamo sprendimo, nei iš Sąjungos teisės nuostatų, kuriomis reglamentuojamas jo poveikis, bet jas lemia padariniai, kuriuos sutartyje Lenkijos valdžios institucijos ir ieškovė priskyrė tam sprendimui.
- 59 Sutarties 5 straipsnio 24 ir 26 dalyse numatytas jos nutraukimas, jei Komisija priimtų neigiamą sprendimą dėl prašymo patvirtinti finansavimą, ir prireikus ieškovės pareiga grąžinti iš Lenkijos valdžios institucijų jau gautas lėšas, įskaitant lėšas ne iš ERPF. Todėl iš sutarties išplaukiantys padariniai ir pareigos sieja ieškovės teisinę padėtį ir ginčijamą sprendimą (pagal analogiją žr. 2002 m. birželio 6 d. Nutarties *SLIM Sicilia / Komisija, T-105/01, EU:T:2002:147, 53 punktą*).

Dėl antrojo tiesioginės sąsajos kriterijaus

- 60 Kalbant apie antrąjį tiesioginės sąsajos kriterijų, minėtą šio sprendimo 32 punkte, reikia priminti, kad kai savarankiškas adresato noras įsiterpia tarp sprendimo ir jo poveikio ieškovui, tiesioginės sąsajos su ieškovu nėra. Jei adresato sprendimas nėra teisiškai privalomas nei pagal Sąjungos teisę, nei pagal konkretų Komisijos sprendimą, tačiau yra pagrįstas savarankiškai priimtu valstybės narės sprendimu, nėra tiesioginio ryšio tarp Komisijos sprendimo ir ieškovo (žr. 2012 m. kovo 6 d. Nutarties *Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development / Komisija*, T-453/10, nepaskelbta Rink, EU:T:2012:106, 54 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 61 Reikia priminti, kad nagrinėjamu atveju dėl ginčijamo sprendimo 1 straipsnio Lenkijos Respublika atsisakė skirti projektui paramą iš ERPF. Taigi ši nuostata reiškia, kad išlaidos, kurių Lenkijos Respublika galimai patirs dėl šio projekto, nebus dengiamos iš ERPF.
- 62 Remiantis Reglamento Nr. 1083/2006 78 straipsnio 4 dalimi, ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nustatyta Lenkijos Respublikos pareiga ištaisyti išlaidų ataskaitas, kurios jau buvo pateiktos Komisijai ir kuriose buvo nurodytos su projektu susijusios išlaidos.
- 63 Tokiomis aplinkybėmis vykdydama ginčijamą sprendimą Lenkijos Respublika turi tik, pirma, nedeklaruoti Komisijai minėtų išlaidų ir, antra, jei tokios išlaidos Komisijai jau buvo deklaruotos išlaidų ataskaitoje, parengtoje prieš priimant ginčijamą sprendimą, atitinkamai ištaisyti vėlesnę išlaidų atskaitą.
- 64 Taigi konstatuotina, kad Lenkijos Respublikai vykdant ginčijamą sprendimą, remiantis tiek pačiu ginčijamu sprendimu, tiek Sąjungos teisės nuostatomis, reglamentuojančiomis jo poveikį, ieškovei neatsiranda jokių padarinių, nes jo poveikis apribotas Sąjungos, visų pirma ERPF, ir Lenkijos Respublikos santykiais.
- 65 Vadinasi, ginčijamas sprendimas neužkerta kelio ieškovei vykdyti projekto ar Lenkijos Respublikai jo finansuoti iš kitų išteklių nei lėšos iš ERPF. Taip pat ginčijamas sprendimas neįpareigoja Lenkijos Respublikos nutraukti sutarties ar susigrąžinti sumų, kurias ji sumokėjo ieškovei už projekto vykdymą.
- 66 Generalinio advokato Ruiz-Jarabo Colomer išvados, pateiktos byloje *Regione Siciliana / Komisija* (C-417/04 P, EU:C:2006:28), 84 punkte, nesant paramos iš ERPF, pažymėta:
- „<...> būtent atitinkamai vyriausybei priklauso nulemti ateitį to, kas iš tiesų yra jos pačios projektas. Ji turi kelias galimybes: pavyzdžiui, ji gali atsisakyti projekto, jį sustabdyti arba perleisti; kita vertus, siekdama užtikrinti, kad projektas būtų baigtas, ji gali padengti jo finansines išlaidas iš savo biudžeto. Nors [atsisakymas finansuoti] susijęs su daugybe nepatogumų <...>, Komisija[, atsisakydama finansuoti,] jokia būdu iš anksto nenusprendžia, neužkerta kelio ir nepateikia rekomendacijų, kurios krypties turi laikytis valstybė narė, spręsdama apie savo planų ateitį teritorinės plėtros srityje.“
- 67 Tokiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad ginčijamas sprendimas ieškovei nedaro tiesioginės įtakos, remiantis tiek Sąjungos teise, tiek pačiu sprendimu, todėl nagrinėjamu atveju taip pat netenkinamas antrasis tiesioginės sąsajos kriterijus.
- 68 Šios analizės nepaneigia ieškovės pateikti argumentai.
- 69 Pirma, ieškovės nurodyta aplinkybė, kad Lenkijos valdžios institucijos išreiškė ketinimą nebetęsti projekto subsidijavimo, jei nebus paramos iš ERPF, darant prielaidą, kad ji nustatyta, neišplaukia iš ginčijamo sprendimo ir bet kuriuo atveju tai yra savarankiško šių institucijų noro išraiška, nesant jokios šiuo aspektu ginčijamame sprendime ar Sąjungos teisėje nustatytos pareigos (pagal analogiją žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Komisija / Ente per le Ville Vesuviane* ir *Ente per le Ville Vesuviane / Komisija*, C-445/07 P ir C-455/07 P, EU:C:2009:529, 56 punktą).

- 70 Pagal jurisprudenciją Lenkijos Respublikos ketinimo nebefinansuoti projekto negali pakakti siekiant nustatyti tiesioginę sąsają, kurios reikalaujama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, nes taip valstybė narė turėtų galimybę nuspręsti, ar atitinkamas asmuo turi teisę kreiptis į Sąjungos teismus (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 14 d. Nutarties *Regione Puglia / Komisija*, T-84/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2011:468, 52 punktą ir 2015 m. gegužės 21 d. Nutarties *APRAM / Komisija*, T-403/13, nepaskelbta Rink., EU:T:2015:317, 49 punktą).
- 71 Antra, aplinkybė, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 3 punkte, sutarties 5 straipsnio 24 dalyje numatytas šios sutarties nutraukimas tuo atveju, jei Komisija atsisakytų suteikti finansinę paramą, taip pat neleidžia daryti išvados, kad Lenkijos valdžios institucijos neturi diskrecijos pagal ginčijamą sprendimą.
- 72 Visų pirma, kadangi pateikiant tokį argumentą remiamasi tariamu diskrecijos nebuvimu, išplaukiančiu iš sutarties, o ne iš Sąjungos teisės aktų, jis grindžiamas klaidingu šio sprendimo 32 ir 60 punktuose nurodytos jurisprudencijos aiškinimu; pagal tą jurisprudenciją diskrecijos nebuvimas turi išplaukti būtent iš Sąjungos teisės (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 14 d. Nutarties *Regione Puglia / Komisija*, T-84/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2011:468, 50 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 73 Toliau pagal analogiją su pastabomis, pateiktomis šio sprendimo 69 ir 70 punktuose, reikia pažymėti, kad pati aplinkybė, jog Lenkijos valdžios institucijos ir ieškovė nusprendė nutraukti sutartį, jei būtų atsisakyta suteikti finansinę paramą iš ERPF, taip pat yra jų savarankiško noro išraiška, nesant jokios šiuo aspektu Sąjungos teisėje nustatytos pareigos. Galiausiai, jei vien tokios sąlygos buvimo pakaktų tiesioginiam suinteresuotumui, kurio reikalaujama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, nustatyti, viena vertus, tai leistų tokios sutarties šalims nuspręsti, ar atitinkamas asmuo turi teisę kreiptis į Sąjungos teismus, ir, kita vertus, būtų skirtingai vertinama asmens, su kuriuo tariamai susijęs Komisijos sprendimas, padėtis, priklausomai nuo to, ar jis sudarė tokią sutartį su nacionalinėmis valdžios institucijomis, laikantis kiekvienoje valstybėje narėje nusistovėjusios praktikos.
- 74 Trečia, per posėdį ieškovės pateiktas argumentas, kad Lenkijos Respublika neturi teisės projektui skirti kitų lėšų iš nacionalinio biudžeto, darant prielaidą, kad tai nustatyta, atsižvelgiant į šio sprendimo 72 punkte primintą jurisprudenciją, taip pat grindžiamas klaidingu Sąjungos teisės aiškinimu, nes pateikiant tokį argumentą remiamasi tariamu diskrecijos nebuvimu, išplaukiančiu iš nacionalinės teisės, o ne iš Sąjungos teisės aktų.
- 75 Ketvirta, šioje byloje negalima remtis jurisprudencija, kuria ieškovė grindžia teiginį, kad Lenkijos valdžios institucijos neturi diskrecijos, t. y. 1971 m. lapkričio 23 d. Sprendimu *Bock / Komisija* (62/70, EU:C:1971:108), 1985 m. sausio 17 d. Sprendimu *Piraiki-Patraiki ir kt. / Komisija* (11/82, EU:C:1985:18), 1998 m. gegužės 5 d. Sprendimu *Dreyfus / Komisija* (C-386/96 P, EU:C:1998:193), 1998 m. gegužės 5 d. Sprendimu *Compagnie Continentale (Prancūzija) / Komisija* (C-391/96 P, EU:C:1998:194) ir 1998 m. gegužės 5 d. Sprendimu *Glencore Grain / Komisija* (C-403/96 P, EU:C:1998:195).
- 76 Reikia priminti, kad pats Teisingumo Teismas laikėsi nuomonės, jog minėtose bylose priimtas sprendimas yra išimtinis ir jį galima paaiškinti specifinėmis aplinkybėmis, kuriomis jis buvo priimtas, ir kad tai matyti iš paties šių sprendimų teksto (šiuo klausimu žr. 2014 m. kovo 6 d. Nutarties *Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development / Komisija*, C-248/12 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:137, 23 ir 26 punktus). Taigi Teisingumo Teismas priminė, kad tik išimties tvarka jis nusprendė, jog ieškovė galėjo būti tiesiogiai susijusi, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, nes kiti veiksniai, įskaitant grynai teorinę galimybę nevykdyti atitinkamo sprendimo, leido daryti išvadą, kad ji turėjo tiesioginį suinteresuotumą (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Komisija / Ente per le Ville Vesuviane* ir *Ente per le Ville Vesuviane / Komisija*, C-445/07 P ir C-455/07 P, EU:C:2009:529, 58 punktą ir 2014 m. kovo 6 d. Nutarties *Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development / Komisija*, C-248/12 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:137, 25 punktą).

- 77 Konkrečiai dėl 1998 m. gegužės 5 d. Sprendimo *Dreyfus / Komisija* (C-386/96 P, EU:C:1998:193), 1998 m. gegužės 5 d. Sprendimo *Compagnie Continentale (Prancūzija) / Komisija* (C-391/96 P, EU:C:1998:194) ir 1998 m. gegužės 5 d. Sprendimo *Glencore Grain / Komisija* (C-403/96 P, EU:C:1998:195) reikia priminti, kad tuose sprendimuose Teisingumo Teismas rėmėsi socialiniu ir ekonominiu kontekstu, kuriam esant buvo sudaryta atitinkama tiekimo sutartis – paramos gavėjas susidūrė su kritine ekonomine ir finansine situacija ir buvo pasunkėjusi jo padėtis, susijusi su maistu ir vaistais, taip pat tuo, kad tokiomis aplinkybėmis atitinkamas grūdų tiekimas galėjo būti vykdomas tik naudojant Sąjungos finansinius išteklius. Taigi sutarties sustabdymo sąlygos įtraukimas į tiekimo sutartį atspindėjo tik tai, kad atitinkamos tiekimo sutarties vykdymas ekonominiu požiūriu objektyviai priklausė nuo Sąjungos finansinių išteklių suteikimo (šiuo klausimu žr. 1998 m. gegužės 5 d. Sprendimo *Dreyfus / Komisija*, C-386/96 P, EU:C:1998:193, 50 ir 51 punktus).
- 78 Šios bylos faktinis ir ekonominis kontekstas nėra analogiškas tokiam, kai be paramos iš ERPF ieškovė neturėtų galimybės įgyvendinti projekto ar gauti šiuo tikslu reikalingų išteklių, nes parama iš ERPF tikrai nėra vienintelis projekto finansavimo šaltinis; atvirkščiai, iš Bendrajam Teismui pateiktų dokumentų matyti, kad maždaug 84 % išlaidų buvo finansuojama privačiomis lėšomis ir maždaug 2 % – kitomis atitinkamos valstybės narės lėšomis.
- 79 Taip pat, kiek tai susiję su bylomis, kuriose buvo priimtas 1985 m. sausio 17 d. Sprendimas *Piraiki-Patraiki ir kt. / Komisija* (11/82, EU:C:1985:18) ir 1971 m. lapkričio 23 d. Sprendimas *Bock / Komisija* (62/70, EU:C:1971:108), reikia priminti, kad tai yra specifiniai atvejai, kai Komisija valstybės narės prašymu leido jai imtis apsaugos priemonių. Tokiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas galėjo konstatuoti, kad nekyla abejonių, jog minėtų priemonių paprašiusi valstybė narė jas įvykdys siekdama, kad jos sukeltų visas pasekmes (šiuo klausimu žr. 2004 m. liepos 8 d. Nutarties *Regione Siciliana / Komisija*, T-341/02, EU:T:2004:228, 79 punktą). To negalima pasakyti nagrinėjamu atveju, nes Lenkijos Respublika neprašė Komisijos priimti sprendimo, leidžiančio jai atsisakyti finansuoti projektą.
- 80 Penkta, ieškovės argumentai, kad projektas nebūtų gyvybingas be finansinės paramos iš ERPF ir kad šios lėšos turėtų „skatinamąjį poveikį“, grindžiami klaidingu paramos iš ERPF supratimu. Iš tiesų ERPF parama skiriama valstybei narei, kuri gali ją naudoti finansuodama projektus, net didelės apimties projektus, pagal vieną ar kelias veiksmų programas. Kita vertus, už projekto įgyvendinimą atsakingas subjektas neturi teisės į šią paramą ir nėra tiesiogiai su ja susijęs. Taigi projektui gyvybingumą suteikia arba ieškovei skatinamąjį poveikį daro ne tiesiogiai ERPF parama, bet subsidija, kurią Lenkijos valdžios institucijos gali jam skirti, be kita ko, naudodamos ERPF lėšas. Ginčijamas sprendimas Lenkijos Respublikai užkerta kelią ne finansuoti projektą, o tik priskirti šią pagalbą Sąjungos biudžetui per ERPF.
- 81 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad atsižvelgiant į tai, jog nėra įvykdyti abu šio sprendimo 32 punkte minėti kriterijai, ginčijamas sprendimas nėra tiesiogiai susijęs su ieškove, nes tas sprendimas daro poveikį tik Komisijos ir Lenkijos Respublikos teisiniams santykiams.
- 82 Taigi darytina išvada, kad ieškovė neįvykdė vienos iš priimtino sąlygų, nustatytų SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje, t. y. tiesioginės sąsajos sąlygos, todėl nėra reikalo nagrinėti, ar ginčijamas sprendimas yra konkrečiai susijęs su ieškove.
- 83 Vadinas, ši ieškinį reikia atmesti kaip nepriimtina.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 84 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, kaip to reikalavo Komisija.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtina.**
- 2. *Green Source Poland sp. z o.o.* padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Van der Woude

Ulloa Rubio

Marcoulli

Paskelbta 2017 m. gegužės 4 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.